

**Ομιλία στη Εκδήλωση του ΣΒΒΕ
“2016 Thessaloniki Summit”:
“The Greek Economy: Current State and Prospects Ahead”**

Χρήστος Σταϊκούρας
Συντονιστής Οικονομικών Υποθέσεων ΝΔ – Βουλευτής Φθιώτιδας –
Πρ. Αναπλ. Υπουργός Οικονομικών

Κυρίες και Κύριοι,

Θέλω να ευχαριστήσω τους διοργανωτές του Συνεδρίου για την πρόσκλησή τους να συμμετάσχω σε αυτό.

Και να τους συγχαρώ γι’ αυτή τη δημιουργική πρωτοβουλία σε ένα περιβάλλον γενικευμένης αβεβαιότητας και ανασφάλειας.

Κυρίες και Κύριοι,

Όπως είναι γνωστό, οι Ευρωπαϊκές οικονομίες, το 2008, «χτυπήθηκαν» έντονα από την παγκόσμια κρίση.

Κρίση δημοσιονομική και χρηματοπιστωτική.

Κρίση μεταδοτική.

Κρίση που βρήκε το Ευρωπαϊκό οικοδόμημα «ανοχύρωτο», χωρίς μηχανισμούς αντίδρασης και αντιμετώπισής της.

Και την Ελλάδα με ένα αναπτυξιακό υπόδειγμα που χαρακτηρίζονταν από εμφανείς και υποβόσκουσες μακροχρόνιες παθολογίες στο αξιακό, θεσμικό, πολιτικό, κοινωνικό και οικονομικό πεδίο.

Η μεταγενέστερη εξέλιξη των γεγονότων στη χώρα είναι, σε όλους, γνωστή.

Η κρίση δανεισμού την άνοιξη του 2010 και η εν συνεχεία προσφυγή της χώρας στο Μηχανισμό Στήριξης, ως αποτέλεσμα και μιας σειράς λανθασμένων πολιτικών επιλογών και χειρισμών εκείνης της περιόδου.

Και από τότε μέχρι και σήμερα, η εφαρμογή ασφυκτικών Προγραμμάτων Οικονομικής Πολιτικής.

Κυρίες και Κύριοι,

Ποιά είναι τα συμπεράσματα που μπορούμε να εξάγουμε από την εφαρμογή αυτών των Προγραμμάτων στη χώρα μας;

Γενικό Συμπέρασμα: Οικονομικό πρόγραμμα «πανάκεια» για την αντιμετώπιση οικονομικής κρίσης δεν υπάρχει.

Το ανά περίπτωση κατάλληλο πρόγραμμα εξαρτάται από σειρά ενδογενών και εξωγενών, οικονομικών, κοινωνικών, πολιτικών, πολιτισμικών παραγόντων και παραμέτρων, ελεγχόμενων και μη ελεγχόμενων από την χώρα που έχει το πρόβλημα.

Η επιτυχής ανάλυση αυτών, η συγκρότηση της κατάλληλης στρατηγικής και η αποτελεσματική εφαρμογή των πολιτικών της προσδιορίζει και τον βαθμό συμβολής του προγράμματος στο ξεπέρασμα της κρίσης.

Σε κάθε περίπτωση, πρωταρχικός παράγων είναι οι άνθρωποι.

Ειδικότερα συμπεράσματα;

- Η δημοσιονομική εξυγίανση, προσαρμογή και πειθαρχία είναι βασικός πυλώνας για τη βιωσιμότητα των δημόσιων οικονομικών και προϋπόθεση για τη διατηρήσιμη ανάπτυξη.

- Η δημοσιονομική πειθαρχία θα πρέπει να συμβαδίζει με την υλοποίηση διαρθρωτικών μεταρρυθμίσεων. Οι μεταρρυθμίσεις όμως, για να είναι οικονομικά αποτελεσματικές και κοινωνικά αποδεκτές, θα πρέπει να διακρίνονται από συνοχή, προτεραιότητες και να έχουν αλληλουχία.
- Ο σχεδιασμός και η υλοποίηση των Προγραμμάτων, και ειδικότερα οι δημοσιονομικοί πολλαπλασιαστές, πρέπει να λαμβάνουν υπόψη τον «κύκλο» της οικονομίας.
- Το μείγμα της δημοσιονομικής προσαρμογής είναι καθοριστικό για τη διατηρησιμότητά της.
- Η θεσμοθέτηση πλαισίου εξασφάλισης της σταθερότητας του τραπεζικού συστήματος είναι αναγκαίο.
- Για την επιτυχία των Προγραμμάτων είναι απαραίτητη η εξασφάλιση της κοινωνικής συνοχής, η οποία απειλείται από την αύξηση της φτώχειας και της ανισοκατανομής του εισοδήματος.
- Κανένα Πρόγραμμα Οικονομικής Πολιτικής δεν είναι άκαμπτο και ανελαστικό. Όλα τα Προγράμματα εμπεριέχουν δυνητικούς βαθμούς ευελιξίας, το πόσοι όμως αυτοί είναι και το πώς θα χρησιμοποιηθούν εξαρτάται από την αξιοπιστία και την αποτελεσματικότητα της εκάστοτε Κυβέρνησης.

Κυρίες και Κύριοι,

Αξιοποιήσαμε, ως χώρα, αυτά τα συμπεράσματα για να αντιμετωπίσουμε την κρίση; Εκτίμησή μου είναι ότι κατά την διαμόρφωση και εφαρμογή του 2^{ου} Προγράμματος, εντοπίστηκαν οι αδυναμίες και διορθώθηκαν αρκετά λάθη και αστοχίες του 1^{ου} Προγράμματος:

- Επιμηκύνθηκε η περίοδος προσαρμογής.
- Τροποποιήθηκε το μείγμα της δημοσιονομικής προσαρμογής.
- Υλοποιήθηκαν οι πρώτες, στοχευμένες φορολογικές ελαφρύνσεις.
- Πληρώθηκε το μεγαλύτερο μέρος των ληξιπρόθεσμων οφειλών του Δημοσίου.
- Υλοποιήθηκαν διαρθρωτικές αλλαγές.
- Εξασφαλίστηκαν επαρκείς πόροι για την ανακεφαλαιοποίηση του τραπεζικού συστήματος.
- Εφαρμόστηκε, πιλοτικά, ο θεσμός του ελάχιστου εγγυημένου εισοδήματος.
- Μειώθηκε το ύψος του χρέους και βελτιώθηκε το «προφίλ» του, ενώ απεφασίσθη και η περαιτέρω ενίσχυση, υπό προϋποθέσεις, της βιωσιμότητάς του, κάτι βέβαιο που οι εταίροι ουδέποτε υλοποίησαν.

Το αποτέλεσμα ήταν, στο τέλος του 2014, η κατάσταση της οικονομίας να έχει σταθεροποιηθεί.

Είναι, όμως, αλήθεια ότι η κατάσταση εξακολουθούσε να είναι εύθραυστη.

Και αυτό επιβεβαιώθηκε μεταγενέστερα όταν, εξαιτίας της καταστροφικής πολιτικής της σημερινής Κυβέρνησης, η χώρα «σέρνεται» στο τέλμα.

Έτσι, από τις αρχές του 2015 μέχρι σήμερα:

- Η οικονομία επέστρεψε στην ύφεση.
- Το οικονομικό κλίμα κατέρρευσε.
- Τα «λουκέτα» στην αγορά πολλαπλασιάστηκαν.
- Οι ληξιπρόθεσμες οφειλές - ιδιωτών και Δημοσίου - διογκώθηκαν.
- Οι καταθέσεις παρουσίασαν πρωτοφανή από την αρχή της κρίσης συρρίκνωση.

- Το δημόσιο χρέος αυξήθηκε.
- Η μείωση της ανεργίας επιβραδύνθηκε.
- Το βιοτικό επίπεδο των πολιτών συρρικνώθηκε.

Συμπερασματικά, η χώρα, επί διακυβέρνησης ΣΥΡΙΖΑ και ΑΝΕΛ, έχει ήδη χάσει 2 χρόνια.

Κυρίες και Κύριοι,

Το ερώτημα συνεπώς, που τίθεται, είναι:

Τι πρέπει να γίνει από εδώ και μπρος για να σταθεροποιηθεί και πάλι η κατάσταση και να μπει η χώρα σε τροχιά βιώσιμης ανάπτυξης;

Ποιες είναι οι βασικές προϋποθέσεις;

Κωδικοποιημένα:

1^η Προϋπόθεση: Η διαμόρφωση μιας συνεκτικής και αποφασιστικής Κυβέρνησης, η οποία να διαθέτει ένα συγκροτημένο σχέδιο επανεκκίνησης της οικονομίας.

2^η Προϋπόθεση: Η εμπροσθοβαρής προώθηση διαρθρωτικών μεταρρυθμίσεων στις αγορές προϊόντων και υπηρεσιών, ακόμη και πέραν αυτών που έχουν συμφωνηθεί στο 3^ο Μνημόνιο.

Και φυσικά, η υλοποίηση αποκρατικοποιήσεων και η αξιοποίηση της δημόσιας περιουσίας.

3^η Προϋπόθεση: Η ενίσχυση της ρευστότητας στην πραγματική οικονομία.

Με ποιους τρόπους μπορεί αυτό να γίνει;

1^{ος} Τρόπος: Με την αξιοποίηση των διαθέσιμων Ευρωπαϊκών κονδυλίων και των νέων χρηματοδοτικών εργαλείων της Ευρωπαϊκής Επιτροπής, της Ευρωπαϊκής Τράπεζας Επενδύσεων και του Ευρωπαϊκού Ταμείου Στρατηγικών Επενδύσεων.

2^{ος} Τρόπος: Με την αποπληρωμή των ληξιπρόθεσμων οφειλών του Δημοσίου, οι οποίες, σήμερα, έχουν «εκτοξευθεί» κατά 63% από τις αρχές του 2015, ενώ γεννιούνται, παρά τη μερική αποπληρωμή τους, και νέες.

3^{ος} Τρόπος: Η σταδιακή εξομάλυνση της πιστωτικής επέκτασης και η ένταξη στο πρόγραμμα «ποσοτικής χαλάρωσης».

Αυτό που χρειάζεται είναι η εμπέδωση κλίματος εμπιστοσύνης που θα επαναφέρει καταθέσεις στο τραπεζικό σύστημα, και η ορθολογική αντιμετώπιση του υψηλού συσσωρευμένου αποθέματος μη εξυπηρετούμενων δανείων, ώστε να γίνει καλύτερη διαχείριση του παθητικού και του ενεργητικού των πιστωτικών ιδρυμάτων.

4^η Προϋπόθεση: Η αλλαγή του μίγματος δημοσιονομικής πολιτικής, με τη σταδιακή μείωση των φορολογικών συντελεστών.

Αυτό μπορεί να γίνει:

- Με την περαιτέρω ενίσχυση των κανόνων δημοσιονομικής πειθαρχίας.
- Με την επίτευξη των δημοσιονομικών στόχων, όπως έγινε το 2014, όταν και αρχίσαμε να μειώνουμε - σταδιακά - φορολογικούς συντελεστές.
- Με τη χρήση δημοσιονομικών ισοδυνάμων από την πλευρά των δαπανών, σε περιοχές που ανέπτυξε ο Πρόεδρος την ΝΔ εδώ, στη Θεσσαλονίκη.

- Με τη συρρίκνωση της «παραοικονομίας» και τη διεύρυνση της φορολογικής βάσης, υλοποιώντας - μεταξύ άλλων - ένα συνεκτικό πλέγμα διοικητικών μέτρων και οικονομικών κινήτρων για την προώθηση και επέκταση των ηλεκτρονικών συναλλαγών, όπως πρόσφατα, ως Αξιωματική Αντιπολίτευση, καταθέσαμε.
- Με τη μείωση των μεσο-μακροπρόθεσμων στόχων για τα πρωτογενή πλεονάσματα στο 2% από 3,5% του ΑΕΠ.

5^η Προϋπόθεση: Η ενίσχυση της μακροχρόνιας βιωσιμότητας του δημοσίου χρέους. Βιωσιμότητα η οποία επιβαρύνθηκε από τους ανεργμάτιστους χειρισμούς της τελευταίας περιόδου.

Επί του παρόντος, η απόφαση του Eurogroup παραμένει ασαφής και είναι αβέβαιη, τελεί υπό πολλές προϋποθέσεις και είναι μελλοντική.

6^η Προϋπόθεση: Η υιοθέτηση ενός εθνικού στρατηγικού σχεδίου παραγωγικής ανασυγκρότησης της οικονομίας.

Σχέδιο που θα έπρεπε, με βάση και τις δεσμεύσεις του Μνημονίου, να ολοκληρωθεί - από την Ελληνική Κυβέρνηση - το Μάρτιο του 2016.

Και το οποίο σήμερα, προφανώς, δεν υφίσταται.

Ούτε καν γίνεται συζήτηση γι' αυτό.

Κυρίες και Κύριοι,

Συμπερασματικά, η σημερινή Κυβέρνηση αδυνατεί να δημιουργήσει αυτές τις προϋποθέσεις.

Η χώρα χρειάζεται μια άλλη Κυβέρνηση.

Κυβέρνηση της Νέας Δημοκρατίας, που θα είναι περισσότερο αποτελεσματική και πιο αξιόπιστη, θα στηρίζεται στις αρχές της κοινωνικής οικονομίας της αγοράς και θα έχει ως στόχο την προώθηση της βιώσιμης ανάπτυξης, της απασχόλησης και της κοινωνικής δικαιοσύνης και συνοχής.

Επιτέλους, με τη δημιουργική συμβολή όλων, πρέπει να σπάσουμε τον καταστροφικό κύκλο της οικονομικής, κοινωνικής και πολιτικής αδράνειας και μιζέριας και να διασφαλίσουμε για τη χώρα μας μια αξιοπρεπή πορεία στην ανταγωνιστική και αβέβαιη ευρωπαϊκή και παγκόσμια σκηνή.